

med Regjeringens Samtykke. — Naar man fra et strengt Rettsstandpunkt vil spørge, hvad Hensynet til de Familier, over hvilke en saadan Lov vilde komme til at gaae ud, maatte fordre, saa forekommer det mig, at man maatte fordre, at hele den nulevende successionsberettigede Slægt maatte være enig om Ophævelsen af de vedkommende Fideicommisser, Stambuse og Lehn — og naar man fastsatte en saadan Bestemmelse, da vilde det jo være naturligt at lade en saadan Lov gjælde ikke alene med Hensyn til Fideicommissgøder, men ogsaa med Hensyn til Fideicommisscapitaler — ja, jeg kunde endog saa tænke mig, at det, naar man i det Hele taget vilde gaae ind paa en saadan Lov, vilde være hensigtsmæssigt at gaae noget videre end at forlange den nulevende successionsberettigede Slægts Samtykke. Correctest vilde dette jo rigtignok være, og jeg kan heller ikke troe Andet, end at det i saadanne enkelte Tilfælde, hvor det var af sær Interesse for den nuværende Besidder at faae Ret til at faae det paa Eiendommen hvilende Baand hævet, ikke vilde være i høj Grad uanskeligt for ham at faae sin Slægt til at gaae ind derpaa. Jeg skal altsaa udtale, at saaledes som dette Lovforslag foreligger, maa jeg ansee det for at være i allerhøieste Grad uheldigt, men at jeg kunde tænke mig, at der kunde komme et Lovforslag frem (Berg: Ud af dette?), ja maaskee ud af dette, skjøndt det tvivler jeg paa, som vilde tilfredsstillende i alt Fald de Interesser, som man fra Samfundets Side kunde fordre tagne i Betragtning, og som tillige i noget høiere Grad, end Tilfældet vilde være ved det foreliggende Lovforslag, kunde betrygge den paagjældende Familiers Interesser. Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds yttrede, at den bedste Maade til at fremme Bøndergødssets Overgang til Selveieendom paa netop vilde være en saadan Lov som denne, saa troer jeg, at han tager aldeles feil, og naar han dernæst yttrede, at det, det alene kom an paa, var at faae Bøndergødsset solgt, saa var denne Utring ganske mærkelig. Nei, det, som det kommer an paa, er ikke absolut at faae Bøndergødsset solgt, men derimod at faae det solgt paa saadanne Betingelser, at de, der blive

Selveiere, ikke for at kunne bestaae blive nødsagede til, Dagen efter at de have kjøbt, at stykke deres Gaarde ud i smaa Stumper. Dette, troer jeg, er det Fornuftige, hvorimod jeg troer, at en Stræben efter at faae solgt, blot for at man kan have den Fornøielse at sige, at saa og saa meget Hartkorn er gaaet over til Selveieendom, er aldeles uvigtig.

Formanden: Før Forhandlingerne gaae videre, skal jeg meddele Udfaldet af den foretagne Optælling af Stemmesedlerne. Der var ialt afgivet 76 Stemmesedler, men deraf var een blank og een ugyldig, fordi der paa den fandtes Navnet „Nyholm“ uden nærmere Betegnelse. Der var altsaa 74 gyldige Stemmesedler, og det afgjørende Fleertal er selvfølgelig 38. Valgte ere samtlige 5 Medlemmer, nemlig: Madsen med 71, S. Andersen med 67, A. Christensen med 62, Kruse med 60 og S. Hage med 40 Stemmer. Deres efter havde Klein 25 Stemmer, og de øvrige Stemmer vare spredte.

Vi fortsætte derefter Forhandlingerne over den foreliggende Sag. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Klein: Det har været mig næsten en Nydelse at høre det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) udtale sig idag. Han gav en Skildring, som maatte være i høj Grad tiltalende for Følelsen, af det smukke Forhold, der har udviklet sig mellem Bønderne, navnlig Fæstebønderne, og Besidderne af de større Eiendomme, og man har jo ingen Grund til Tvivl i nogen Henseende om Rigtigheden af denne smukke Skildring, da den kommer fra en Mand, som vistnok maa siges i dette Forhold at være i høj Grad sagkyndig. For mig var denne Skildring saa meget mere behagelig, som det er faldet i min Lod, ikke blot i Nutiden, men for flere Aar tilbage, at tage Ordet for at betragte Forholdene paa den Maade, at der fra de store Eiendomsbesidderes, og særlig fra Lehnbesidderernes Side, vel maatte kunne ventes Smødekommen mod Fæstebønderne, naar man ikke fra den modsatte Side stillede Sagen paa Spidsen og fremstillede Forholdet, som om al Uretten var paa de større Besidderes Side,